

нецѣж вѣкъ да вы дѣлаемъ рабы, защото сѣдѣта не знае какко прави Господарь-тъ мѢ.“(а) Неможе-тъ ли мѢ са помоли (казвемъ), които ный под-канѣме да мѢ са помолятъ? Или нема-тъ дѣрзнове-ніе, като сѣ сынове, ѿ дѣдгари неговы? Или ги нема при него; които сѣ ѿ насѣдницы на царство то МѢ? Казва Христесъ: „Който побѣждава; ще мѢ дамъ да сѣдне съсѣ. Мене заедно на моя Престола.“(в) Нема ли да ѿмѣ пріемне мо-вѣтъ, като МѢ са сынове ѿ дѣдгари? Ще си от-вѣрне ли той лице то отъ тѣхъ, о вѣдсловацы?!

Кога то самъ Апостола Павелъ пове-лѣва, іоще до като сме живы, єдинъ за дѣдги да са молимъ на Бога; „И тѣмъ мо-вѣ (вы братіе), прѣди всичко да пра-вите моленіа, молитвы, прошеніа, благо-дареніа, за всички чело-вѣцы, за царіе, ѿ за всички които сѣ во власть, за да поминемъ животъ тѣхъ ѿ без-мѣтеженъ въ всяко благочестіе ѿ честность.“(г)

И, кога то повелѣва Апостола, да са

(а) Іоан. 15. 15.

(в) От-крѣв. 3, 21.

(г) 1 Тим. 2. 1. 2.